

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 95



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

5 kwietnia 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 311/2013 z dnia 3 kwietnia 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 467/2010 na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz krzemu wysyłanego z Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Tajwanu 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 312/2013 z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie sprostowania węgierskiej wersji językowej rozporządzenia delegowanego (UE) nr 244/2012 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i ustanawiającego ramy metodologii porównawczej do celów obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków ⁽¹⁾ 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 313/2013 z dnia 4 kwietnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dokumentu *Skonsolidowane sprawozdania finansowe, Wspólne ustalenia umowne oraz Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach: Wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie MSSF (Zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej 10, 11, i 12)* ⁽¹⁾ 9
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 314/2013 z dnia 4 kwietnia 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 17

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2013/167/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 3 kwietnia 2013 r. zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Meksyku w wykazie państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których dozwolony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 1794) ⁽¹⁾..... 19

2013/168/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 marca 2013 r. uchylająca decyzję EBC/2011/4 w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Irlandii, decyzję EBC/2011/10 w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Portugalii, decyzję EBC/2012/32 w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką oraz decyzję EBC/2012/34 w sprawie tymczasowych zmian zasad dotyczących kwalifikowania zabezpieczeń denominowanych w walutach obcych (EBC/2013/5) 21

2013/169/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie zasad dotyczących wykorzystania jako zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu własnych niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo (EBC/2013/6) 22

WYTYCZNE

2013/170/UE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9 (EBC/2013/4) 23



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 311/2013

z dnia 3 kwietnia 2013 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 467/2010 na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz krzemu wysyłanego z Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Tajwanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 467/2010⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 19 % na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) w odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw niż przedsiębiorstwa wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia, w następstwie przeglądu wygaśnięcia oraz częściowego przeglądu okresowego środków nałożonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 398/2004⁽³⁾. Rozporządzenie pierwotne również utrzymało cło, którego obowiązywanie zostało przedłużone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 42/2007⁽⁴⁾, na przywóz krzemu wysyłanego z Republiki Korei, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Korei. Środki nałożone rozporządzeniem pierwotnym są dalej zwane

„obowiązującymi środkami” lub „środkami pierwotnymi”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, jest dalej zwane „dochodzeniem pierwotnym”.

1.2. Wniosek

- (2) W dniu 15 maja 2012 r. Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała złożony na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wniosek o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz krzemu pochodzącego z ChRL oraz o poddanie rejestracji przywozu krzemu wysyłanego z Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Tajwanu.
- (3) Wniosek został złożony przez Euroalliances (Komitet Łącznikowy Przemysłu Metalurgicznego) („wnioskodawca”) działający w imieniu producentów, których łączny udział we unijnej produkcji krzemu stanowił 100 %.
- (4) Wnioskodawca twierdził, że w Tajwanie nie prowadzi się faktycznej produkcji krzemu, a wniosek zawierał wystarczające dowody *prima facie*, że po wprowadzeniu obowiązujących środków nastąpiła istotna zmiana struktury handlu w zakresie wywozu z ChRL i Tajwanu do Unii, która nie ma racjonalnych przyczyn lub ekonomicznego uzasadnienia poza wprowadzeniem obowiązujących środków. Zmiana ta zdaje się wynikać z przeładunku krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej poprzez Tajwan do Unii.
- (5) Wnioskodawca twierdzi ponadto, że z dowodów wynika, iż skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Dowody wskazują, że zwiększenie przywozu z Tajwanu nastąpiło po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu pierwotnym. Wreszcie istnieją dowody, że ceny krzemu wysyłanego z Tajwanu są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej wcześniej ustalonej dla produktu objętego postępowaniem w trakcie dochodzenia pierwotnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 29.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 66 z 4.3.2004, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 13 z 19.1.2007, s. 1.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (6) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, i wszczęła dochodzenie poprzez rozporządzenie (UE) nr 596/2012⁽¹⁾ („rozporządzenie wszczynające”) dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz krzemu pochodzącego z ChRL oraz poleciła organom celnym rejestrację przywozu krzemu wysyłanego z Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Tajwanu.

1.4. Dochodzenie

- (7) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL i Tajwanu, producentów eksportujących w tych państwach oraz znanych zainteresowanych importerów unijnych i przemysł unijny.
- (8) Formularze dotyczące zwolnienia zostały przesłane do producentów lub eksporterów w Tajwanie znanych Komisji oraz za pośrednictwem przedstawicieli władz tajwańskich przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze zostały przesłane do producentów lub eksporterów w ChRL znanych Komisji oraz za pośrednictwem przedstawicieli władz ChRL przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze wysłano również do znanych Komisji importerów w Unii.
- (9) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony poinformowano, że brak współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz oparcie ustaleń na dostępnych faktach.
- (10) Zgłosiło się trzech tajwańskich producentów/eksporterów należących do jednej grupy oraz trzech niepowiązanych ze sobą importerów z Unii. Przedłożyli oni odpowiedzi na pytania zawarte w formularzach dotyczących zgłoszenia i w kwestionariuszach.
- (11) Komisja odbyła wizyty weryfikacyjne w pomieszczeniach następujących trzech powiązanych spółek należących do grupy, o której mowa w motywie 10:

— Asia Metallurgical Co. Ltd. (Tajwan),

— Latitude Co. Ltd. (Tajwan),

— YLB Co. Ltd. (Tajwan).

1.5. Okres sprawozdawczy i okres objęty dochodzeniem

- (12) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. (okres dochodzenia – „OD”). Dane dotyczące OD zgromadzono w celu zbadania między innymi domniemanej zmiany w strukturze handlu. Za okres sprawozdawczy od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. (okres sprawozdawczy –

„OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania ewentualnego osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków i występowania dumpingu.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (13) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie: ewentualne zmiany w strukturze handlu między ChRL, Tajwanem a Unią; wynikanie tej zmiany z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem; istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem; istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do wartości normalnych uprzednio ustalonych dla produktu objętego postępowaniem w dochodzeniu pierwotnym, w razie potrzeby zgodnie z art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (14) Produkt, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, to krzem metaliczny pochodzący z ChRL, obecnie objęty kodem CN 2804 69 00, zawierający mniej niż 99,99 % masy krzemu („produkt objęty postępowaniem”). Z powodów obecnej klasyfikacji ustalonej w Nomenklaturze scalonej określany jest jako „krzem”. Krzem o wyższym stopniu czystości, zawierający nie mniej niż 99,99 % masy krzemu, stosowany głównie w przemyśle elektronicznym do produkcji półprzewodników, podlega innemu kodowi CN i nie jest objęty tym postępowaniem.
- (15) Dochodzeniem objęty jest taki sam produkt jak ten określony powyżej, ale wysyłany z Tajwanu, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Tajwanu, objęty obecnie tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem („produkt objęty dochodzeniem”).
- (16) Dochodzenie wykazało, że krzem, zgodnie z powyższą definicją, wywożony z ChRL do Unii oraz krzem wysyłany z Tajwanu do Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Ustalenia

2.3.1. Poziom współpracy

- (17) Jak wspomniano w motywie 10, tylko trzy tajwańskie przedsiębiorstwa należące do tej samej grupy przedsiębiorstw przedstawiły odpowiedzi na formularz zwolnienia. Porównanie wywozu tych przedsiębiorstw do Unii z danymi Eurostatu dotyczącymi wywozu wykazało, że współpracujące przedsiębiorstwa reprezentowały 65 % tajwańskiego wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w OS.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 6.7.2012, s. 50.

- (18) Producenci eksportujący krzem z ChRL nie współpracowali. W związku z powyższym ustalenia w odniesieniu do przywozu krzemu z ChRL do Unii oraz wywozu z ChRL do Tajwanu musiały opierać się na danych Eurostatu dotyczących przywozu, tajwańskich statystykach przywozu oraz danych zgromadzonych od współpracujących przedsiębiorstw tajwańskich.

2.3.2. Zmiana struktury handlu

Przywóz krzemu do Unii

- (19) Tabela 1 pokazuje przywóz krzemu z ChRL i Tajwanu do Unii od roku 2004 do końca OS.

Tabela 1

(w Mt)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
ChRL	1 268	27 635	1 435	9 671	5 353	6 669	11 448	13 312	5 488
Tajwan	0	2,7	0,2	340	3 381	5 199	11 042	5 367	2 707

Źródło: Dane Eurostatu.

- (20) Dane Eurostatu wyraźnie pokazują, że w 2004 r. nie miał miejsca żaden przywóz z Tajwanu do Unii. W 2008 r. przywóz wzrósł o ponad 300 % i pozostał bardzo wysoki. Przywóz wzrósł znowu dwukrotnie w 2010 r. w następstwie wprowadzenia nowych środków wobec ChRL.
- (21) W 2011 r. przywóz do Unii z Tajwanu obniżył się. Zmianę tę można przypisać dochodzeniu dotyczącemu nadużyć finansowych, które zostało wszczęte przez OLAF mniej więcej w tym samym czasie. Komisja została poinformowana, że tajwański organ wydający, Biuro Handlu Zagranicznego Tajwanu (BOFT), cofnęło w 2011 r. świadectwa pochodzenia krzemu wszystkim tajwańskim producentom. Trzech tajwańskich eksporterów, o których mowa w motywach 10 i 11, wniosło odwołanie od decyzji o cofnięciu świadectw („grupa eksporterów”). Komisja odwoławcza unieważniła decyzję BOFT, a wspomniane świadectwa zostały ponownie wydane tym trzem tajwańskim producentom/eksporterom, jednak nie wydano ich pozostałym tajwańskim producentom.
- (22) W tym kontekście Komisja stwierdza również, że przedstawienie niepreferencyjnego świadectwa pochodzenia nie jest wymagane do formalności celnych przy przywozie do Unii oraz że w przypadku poważnych wątpliwości świadectwa takie nie mogą stanowić dowodu niepreferencyjnego pochodzenia zgłoszonego produktu (art. 26 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny ⁽¹⁾).
- (23) Przywóz krzemu z ChRL do Unii wzrastał od 2008 r. W szczególności należy zauważyć, że przywóz ten nadal stale wzrasta po nałożeniu środków w 2010 r. Taką sytuację może wytłumaczyć fakt, że w 2010 r. znacznie obniżono cło antydumpingowe, a mianowicie z 49 % do 19 %.

Wywóz krzemu z ChRL do Tajwanu

Tabela 2

(w Mt)

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
	16 530	16 600	7 101	10 514	3 675	15 893	16 007	17 912	9 177	10 507

Źródło: Chińskie statystyki dotyczące wywozu.

- (24) W tabeli 2 przedstawiono przywóz z ChRL do Tajwanu. Dane z chińskiej bazy danych dotyczących wywozu wskazują, że przywóz był najwyższy w 2010 r. w następstwie nałożenia środków pierwotnych. Spadek w 2011 r. można wyjaśnić dochodzeniem dotyczącym nadużyć finansowych, jak wyjaśniono w motywie 21.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu

- (25) Uznaje się, że nastąpiła zmiana w strukturze handlu, gdyż przywóz krzemu z Tajwanu do Unii nie miał w ogóle miejsca w 2004 r. Przywóz rozpoczął się w 2007 r., a w 2008 r. osiągnął znaczny poziom. Do OS pozostaje on na bardzo wysokim poziomie, ze spadkiem w 2011 r., którego prawdopodobną przyczynę wyjaśniono w motywie 21.

2.3.3. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem środków a brak wystarczającej racjonalnej przyczyny czy też ekonomicznego uzasadnienia

- (26) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, zgodnie z którym zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyki, proces lub prace obejmują między innymi wysyłanie danego produktu, którego dotyczy środek, przez państwa trzecie. Komisja uważa, że w przedmiotowej sprawie zmiana struktury handlu wynika z wysyłania danego produktu, którego dotyczy środek, przez państwa trzecie.
- (27) Po pierwsze Komisja zauważa, że w Tajwanie nie ma produkcji krzemu. Żaden z producentów/eksporterów nie zaprzeczył, że prowadzi wywóz krzemu przywożonego z ChRL.
- (28) Po drugie, z wyjątkiem grupy eksporterów, producenci/eksporterzy nie przedstawili żadnego ekonomicznego uzasadnienia swojej działalności oprócz nałożenia cła.
- (29) Grupa eksporterów twierdzi, że dokonują oni przywozu brył krzemu o bardzo niskiej jakości w workach z ChRL. Twierdzą oni, że następnie krzem jest bębnowany, kruszony, odsiewany i z powrotem pakowany w worki przed wywozem na rynek Unii. Utrzymują oni, że po tej operacji produkt ma wyższą jakość.
- (30) Twierdzą oni, że ta operacja stanowi unikalną metodę oczyszczania opracowaną we współpracy z Uniwersytetem w Tajpej, która rzekomo eliminuje 80 % zanieczyszczeń krzemu metalicznego w bryłach przywożonego z ChRL. Podczas weryfikacji na miejscu stwierdzono jednak, że proces ten to zwykle bębnowanie, kruszenie i odsiewanie, które usuwa niektóre powierzchniowe zanieczyszczenia, takie jak warstwa utleniona i pył, ale nie usuwa w szczególności głównych zanieczyszczeń wewnątrz brył krzemu. Przetworzony produkt zachowuje więc te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, co produkt objęty postępowaniem.
- (31) Dowody zebrane i sprawdzone podczas dochodzenia, w szczególności faktury zakupu, faktury sprzedaży i dokumenty towarzyszące takie jak konosament i inne dokumenty wykazały, że produkty zakupione i sprzedane na wywóz miały w większości przypadków te same specyfikacje. Rejestry dotyczące zapasów w magazynach grupy, zlokalizowanych blisko portów, ujawniły również,

że czasem nie było czasu na przetworzenie wszystkich partii krzemu zakupionego w ChRL metodą stosowaną według twierdzeń grupy. Ponadto według dostępnych informacji, uzyskanych w szczególności od producentów z Unii, aby usunąć zanieczyszczenia z brył krzemu konieczne jest albo kruszenie, a następnie obróbka chemiczna albo proces stapiania. Żaden z tych procesów nie był stosowany przez grupę eksporterów.

- (32) Warto również zauważyć, że w 2010 r., działając na podstawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 234 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską [obecnie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej] otrzymanego od Finanzgericht Düsseldorf (Hoesch Metals oraz Alloys GmbH przeciwko Hauptzollamt Aachen), w sprawie związanej ze środkami antydumpingowymi wobec krzemu z ChRL, Trybunał Sprawiedliwości orzekł: „Oddzielanie, kruszenie i oczyszczanie bloków krzemu oraz odsiewanie, sortowanie i pakowanie ziaren krzemu powstałych w wyniku kruszenia, takie jak te, które zostały przeprowadzone w sprawie przed sądem krajowym, nie stanowią obróbki lub przetworzenia nadającego pochodzenie w rozumieniu art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny”⁽¹⁾. Proces oczyszczania przeprowadzany przez grupę eksporterów należy uznać za podobny do procesu opisywanego w wyroku.
- (33) Dochodzenie ujawniło również, że proces oczyszczania obejmuje mniej niż 5 % łącznych kosztów grupy eksporterów. Potwierdzono również, że różnica między ceną krzemu sprzedawanego do Unii przez grupę oraz ceną krzemu nabywanego przez grupę w ChRL nigdy nie przekraczała 11 %.
- (34) W świetle tych rozważań uznaje się, że również w odniesieniu do grupy eksporterów przywóz krzemu z ChRL a następnie jego wywóz do Unii należy uznać za przeładunek, a tym samym obejście w rozumieniu art. 13 rozporządzenia podstawowego.
- (35) Uznaje się zatem, że w trakcie dochodzenia nie wyszły na jaw żadne racjonalne przyczyny lub ekonomiczne uzasadnienie przeładunku inne niż unikanie obowiązujących środków wprowadzonych wobec produktu objętego postępowaniem, tj. cła antydumpingowego w wysokości 19 % wobec ChRL. Nie znaleziono żadnych elementów innych niż cło, które można by uznać za wyrównanie kosztów przeładunku, zwłaszcza w odniesieniu do transportu i ponownego załadunku, krzemu pochodzącego z ChRL do Tajwanu.
- 2.3.4. Dowód na istnienie dumpingu*
- (36) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oceniono, czy istnieją dowody dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.

⁽¹⁾ Zob. sprawa C-373/08, Zb.Orz. 2010, s. I-951, pkt 55 i 80.

(37) W rozporządzeniu pierwotnym wartość normalna została ustalona na podstawie cen występujących w Brazylii, którą w ramach tamtego dochodzenia uznano za odpowiednie państwo o gospodarce rynkowej analogicznej w odniesieniu do ChRL. Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego uznano za właściwe zastosowanie wartości normalnej uprzednio ustalonej w dochodzeniu pierwotnym. Dwa numery kontroli produktu („NKP”) z poprzedniego dochodzenia zgadzały się z dwoma NKP przedsiębiorstw prowadzących działalność eksportową. Ceny eksportowe ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych z tytułu wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii.

(38) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, należycie uwzględniono w formie dostosowania różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym dokonano dostosowań ceny eksportowej w odniesieniu do kosztów transportu i ubezpieczenia w celu dostosowania cen przy tym samym poziomie handlu. Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono poprzez porównanie dostosowanej średniej ważonej wartości normalnej ustalonej w rozporządzeniu pierwotnym i odpowiednich średnich ważonych cen eksportowych odpowiadających przywózowi z Tajwanu w OS dotyczącym obecnego dochodzenia, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceniem.

(39) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i średnich ważonych cen eksportowych ustalonych w dochodzeniu wykazało istnienie dumpingu.

2.3.5. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego w odniesieniu do cen i ilości

(40) Porównanie poziomu usuwającego szkodę określonego w rozporządzeniu pierwotnym oraz średniej ważonej ceny eksportowej wykazało zaniżanie cen. W związku z tym stwierdzono, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ceny, jak i ilości.

3. ŚRODKI

(41) W związku z powyższym stwierdzono, że środek pierwotny, tj. ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz krzemu pochodzącego z Chin, był przedmiotem obchodzenia poprzez przeładunek w Tajwanie w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(42) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego, obowiązujące środki wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem powinny zatem zostać rozszerzone na przywóz produktu objętego dochodzeniem, tj. tego samego produktu, lecz wysłanego z Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Tajwanu.

(43) Środki określone w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 467/2010 dla „wszystkich innych przedsiębiorstw” z ChRL powinny zostać rozszerzone na przywóz z Tajwanu. Poziom cła powinien zostać ustalony na poziomie 19 % mającego zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceniem.

(44) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że rozszerzone środki powinny mieć zastosowanie do przywozu wprowadzanego na terytorium Unii na mocy rejestracji nałożonej rozporządzeniem wszczynającym, należy pobrać cła od zarejestrowanego przywozu krzemu wysłanego z Tajwanu.

4. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

(45) Jak wyjaśniono w motywie 10, trzy przedsiębiorstwa zlokalizowane w Tajwanie należące do jednej grupy przekazały odpowiedzi na formularze dotyczące zwolnienia, wnosząc o przyznanie zwolnienia z ewentualnych rozszerzonych środków, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(46) W świetle zawartych w motywach 19 do 29 ustaleń w odniesieniu do zmiany w strukturze handlu, braku faktycznej produkcji w Tajwanie i wywozu na podstawie tego samego kodu celnego, zwolnienia wnioskowane przez te trzy przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, nie mogły zostać udzielone.

(47) Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, od innych potencjalnych eksporterów/producentów w Tajwanie, którzy nie ujawnili się w ramach niniejszego postępowania i nie eksportowali produktu objętego dochodzeniem w OD i którzy zamierzają złożyć wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego zgodnie z art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, będzie wymagane wypełnienie formularza dotyczącego zwolnienia w celu umożliwienia Komisji przeprowadzenia oceny takiego wniosku. Tego rodzaju zwolnienie można przyznać po dokonaniu oceny sytuacji rynkowej produktu objętego postępowaniem, mocy produkcyjnych i stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych, zakupów i sprzedaży, prawdopodobieństwa kontynuowania praktyk, w odniesieniu do których nie ma wystarczającego powodu lub ekonomicznego uzasadnienia, oraz dowodów dumpingu. Komisja zwykle przeprowadza także wizytę weryfikacyjną na miejscu. O ile warunki określone w art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego są spełnione, można przyznać zwolnienie.

(48) W przypadkach, w których udzielono zwolnienia, Komisja może, po skonsultowaniu się z Komitetem Doradczym, zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa, które nie obchodzą środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (UE) nr 467/2010, z cła rozszerzonego na mocy niniejszego rozporządzenia.

- (49) Wniosek należy skierować do Komisji, razem ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności takimi jak wszelkie zmiany w działalności przedsiębiorstwa związane z produkcją i sprzedażą.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (50) Zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.

6. UWAGI

- (51) W związku z ujawnieniem ustaleń otrzymano uwagi od grupy eksporterów oraz od dwóch importerów.
- (52) Głównym argumentem było twierdzenie, że oczyszczanie przeprowadzane przez grupę eksporterów nadawało pochodzenie w rozumieniu art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Importerzy przedstawili sprawozdanie dotyczące badania próbek przeprowadzonego przez Uniwersytet w Tajpei oraz sprawozdanie analityczne niezależnego eksperta. Sprawozdanie dotyczące badania próbek wykazuje redukcję zużła o 90,8 %. Według analizy niezależnego eksperta krzem może być wykorzystywany do niektórych procesów stapiania dopiero po oczyszczeniu.
- (53) Należy zauważyć, że tym dwóm badaniom przeczą wyniki przeprowadzonej przez Komisję weryfikacji na miejscu, jak opisano w motywie 31. W szczególności przypomina się, że zgodnie z fakturami produkty zakupione i sprzedane na wywóz przez grupę eksporterów miały w większości przypadków te same specyfikacje.
- (54) Gdyby twierdzenia importerów były prawdziwe, doprowadziłoby to również do znacznego zwiększenia różnicy między ceną krzemu przywożonego z ChRL a ceną krzemu wywożonego do Unii.
- (55) W oparciu o weryfikację na miejscu narządzi do rzekomego oczyszczania krzemu, Komisja stwierdza, że narzędzia te nie pozwalają na przeprowadzenie żadnej z dwóch metod oczyszczania opisanych w motywie 31.
- (56) Ponadto sprawozdanie analityczne niezależnego eksperta przemilcza również znany Komisji fakt, że użytkownicy przetwarzają krzem przed jego wykorzystaniem.
- (57) Z tych powodów uwagi przekazane przez strony nie były w stanie zmienić wniosków wyciągniętych uprzednio przez Komisję przed ujawnieniem ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe mające zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw” nałożone na mocy art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 467/2010 na przywóz krzemu, aktualnie objętego kodem CN 2804 69 00 i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz krzemu wysyłanego z Tajwanu, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Tajwanu, obecnie objętego kodem CN ex 2804 69 00 (kod TARIC 2804 69 00 20).

2. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu pobiera się od przywozu wysyłanego z Tajwanu, bez względu na to, czy został zgłoszony jako pochodzący z Tajwanu, zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 596/2012 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski muszą być przysyłane na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 08/20
1049 Brussels
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22956505

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych na mocy rozporządzenia (UE) nr 467/2010, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu, ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 596/2012.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady

E. GILMORE

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 312/2013**z dnia 31 stycznia 2013 r.**

w sprawie sprostowania węgierskiej wersji językowej rozporządzenia delegowanego (UE) nr 244/2012 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i ustanawiającego ramy metodologii porównawczej do celów obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej budynków i elementów budynków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Węgierska wersja językowa rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 244/2012 ⁽²⁾ zawiera szereg błędów.

- (2) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie delegowane (UE) nr 244/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dotyczy tylko węgierskiej wersji językowej.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 81 z 21.3.2012, s. 18.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 313/2013

z dnia 4 kwietnia 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dokumentu *Skonsolidowane sprawozdania finansowe, Wspólne ustalenia umowne oraz Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach: Wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie MSSF (Zmiany Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej 10, 11, i 12)*

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.

(2) W dniu 28 czerwca 2012 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała zmiany Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 10 *Skonsolidowane sprawozdania finansowe*, MSSF 11 *Wspólne ustalenia umowne* i MSSF 12 *Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach* (zmiany) wynikające z propozycji zawartych w jej projekcie dokumentu *Wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie MSSF* opublikowanym w grudniu 2011 r. Zmiany te mają na celu wyjaśnienie intencji RMSR w momencie wydania po raz pierwszy wytycznych dotyczących przejścia na stosowanie MSSF w MSSF 10. Zmiany te wprowadzają również dodatkowe złagodzenie wymogów związane z przejściem na MSSF w MSSF 10, MSSF 11 i MSSF 12, ograniczając wymóg przedstawienia skorygowanych informacji porównawczych tylko do poprzedniego okresu porównawczego. Ponadto, jeśli chodzi o ujawnianie informacji na temat jednostek strukturyzowanych niepodlegających konsolidacji, zmiany powodują usunięcie wymogu prezentowania informacji porównawczych za okresy poprzedzające zastosowanie MSSF 12 po raz pierwszy.

(3) Zmiany MSSF 11 zawierają odniesienia do MSSF 9, które obecnie nie mogą być zastosowane, ponieważ MSSF 9 nie został jeszcze przyjęty przez Unię. Dlatego też wszelkie odniesienia do MSSF 9 zawarte w załączniku do niniejszego rozporządzenia należy odczytywać jako odniesienia do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 39 *Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena*.

(4) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiany MSSF 10, MSSF 11 i MSSF 12 spełniają techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- a) Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 10 *Skonsolidowane sprawozdania finansowe* zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- b) MSSF 11 *Wspólne ustalenia umowne* zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;
- c) MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy* zmienia się zgodnie z MSSF 11, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia;
- d) MSSF 12 *Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach* zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

2. Wszelkie odniesienia do MSSF 9 zawarte w załączniku do niniejszego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienia do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 39 *Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena*.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmiany, o których mowa w art. 1 ust. 1, najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się dnia 1 stycznia 2014 r. lub później.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYKARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

MSSF 10	MSSF 10 <i>Skonsolidowane sprawozdania finansowe</i>
MSSF 11	MSSF 11 <i>Wspólne ustalenia umowne</i>
MSSF 12	MSSF 12 <i>Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach</i>

Skonsolidowane sprawozdania finansowe, Wspólne ustalenia umowne oraz Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach: Wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie MSSF

(Zmiany MSSF 10, MSSF 11 oraz MSSF 12)

Zmiany MSSF 10 Skonsolidowane sprawozdania finansowe

W załączniku C dodano paragraf C1A.

C1A Na podstawie dokumentu *Skonsolidowane sprawozdania finansowe, Wspólne ustalenia umowne oraz Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach: Wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie MSSF* (Zmiany MSSF 10, MSSF 11 oraz MSSF 12), opublikowanego w czerwcu 2012 r., zmieniono paragrafy C2–C6 oraz dodano paragrafy C2A–C2B, C4A–C4C, C5A i C6A–C6B. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. i później. Jeżeli jednostka stosuje MSSF 10 w odniesieniu do wcześniejszego okresu, to stosuje również te zmiany w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu.

W załączniku C zmieniono paragraf C2.

C2 Jednostka stosuje niniejszy MSSF retrospektywnie, zgodnie z MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*, z wyjątkiem przypadków wymienionych w paragrafach C2A–C6.

W załączniku C dodano paragrafy C2A–C2B.

C2A Niezależnie od wymogów paragrafu 28 MSR 8, jeżeli niniejszy MSSF jest stosowany po raz pierwszy, jednostka musi przedstawić wyłącznie informacje ilościowe wymagane na podstawie paragrafu 28 pkt f) MSR 8 dla okresu rocznego bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania niniejszego MSSF („bezpośrednio poprzedzającego okresu”). Jednostka może przedstawić te informacje również dla okresu bieżącego lub dla wcześniejszych okresów porównawczych, ale nie ma takiego obowiązku.

C2B Do celów niniejszego MSSF dzień pierwszego zastosowania stanowi początek rocznego okresu sprawozdawczego, w którym niniejszy MSSF jest stosowany po raz pierwszy.

W załączniku C zmieniono paragrafy C3–C4. Paragraf C4 podzielono na paragrafy C4 i C4A.

C3 Na dzień pierwszego zastosowania jednostka nie ma obowiązku dokonywania korekt poprzedniego ujęcia swojego zaangażowania w:

(a) jednostkach, które w tym dniu byłyby konsolidowane zgodnie z MSR 27 *Skonsolidowane i jednostkowe sprawozdania finansowe* i SKI-12 *Konsolidacja—Jednostki specjalnego przeznaczenia* i które są nadal konsolidowane zgodnie z niniejszym MSSF; lub

(b) jednostkach, które w tym dniu nie byłyby konsolidowane zgodnie z MSR 27 i SKI-12 i które nie są konsolidowane zgodnie z niniejszym MSSF.

C4 Jeżeli na dzień pierwszego zastosowania inwestor stwierdza, że należy dokonać konsolidacji jednostki, w której dokonano inwestycji, a która dotychczas nie była konsolidowana zgodnie z MSR 27 i SKI-12, to:

(a) jeżeli jednostka, w której dokonano inwestycji, jest przedsięwzięciem (określonym w MSSF 3 *Połączenia jednostek*), inwestor dokonuje wyceny aktywów, zobowiązań i udziałów niekontrolujących w tej uprzednio niekonsolidowanej jednostce tak, jak gdyby ta jednostka była konsolidowana (a zatem tak, jakby stosował rachunkowość przejść zgodnie z MSSF 3) od dnia, w którym inwestor uzyskał kontrolę nad tą jednostką w oparciu o wymogi niniejszego MSSF. Inwestor dokonuje retrospektywnie korekty okresu rocznego bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania. Jeżeli dzień uzyskania kontroli przypada wcześniej niż początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, inwestor ujmuje, jako korektę kapitału własnego na początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, każdą różnicę między:

(i) wartością ujętych aktywów, zobowiązań i udziałów niekontrolujących oraz

(ii) poprzednią wartością bilansową zaangażowania inwestora w jednostkę, w której dokonano inwestycji.

(b) jeżeli jednostka, w której dokonano inwestycji, nie jest przedsięwzięciem (określonym w MSSF 3), inwestor dokonuje wyceny aktywów, zobowiązań i udziałów niekontrolujących w tej uprzednio niekonsolidowanej jednostce tak, jak gdyby ta jednostka była konsolidowana (stosując metodę przejścia przedstawioną w MSSF 3, ale bez ujmowania wartości firmy tej jednostki) od dnia, w którym inwestor uzyskał kontrolę nad tą jednostką w oparciu o wymogi niniejszego MSSF. Inwestor dokonuje retrospektywnie korekty okresu rocznego bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania. Jeżeli dzień uzyskania kontroli przypada wcześniej niż początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, inwestor ujmuje, jako korektę kapitału własnego na początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, każdą różnicę między:

(i) wartością ujętych aktywów, zobowiązań i udziałów niekontrolujących oraz

(ii) poprzednią wartością bilansową zaangażowania inwestora w jednostkę, w której dokonano inwestycji.

C4A Jeżeli wycena aktywów, zobowiązań i udziałów niekontrolujących jednostki, w której dokonano inwestycji, zgodnie z paragrafem C4 pkt (a) lub (b) jest niewykonalna (zgodnie z MSR 8), to:

- (a) jeżeli jednostka, w której dokonano inwestycji, jest przedsięwzięciem, inwestor stosuje wymogi MSSF 3 na dzień uznany za dzień przejścia. Dzień uznany za dzień przejścia stanowi początek najwcześniejszego okresu, w jakim stosowanie paragrafu C4 pkt (a) jest wykonalne, którym może być okres bieżący.
- (b) jeżeli jednostka, w której dokonano inwestycji, nie jest przedsięwzięciem, inwestor stosuje metodę przejścia przedstawioną w MSSF 3, ale bez ujmowania wartości firmy tej jednostki według stanu na dzień uznany za dzień przejścia. Dzień uznany za dzień przejścia stanowi początek najwcześniejszego okresu, w jakim stosowanie paragrafu C4 pkt (b) jest wykonalne, którym może być okres bieżący.

Inwestor dokonuje retrospektywnie korekty okresu rocznego bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania, chyba że początkiem najwcześniejszego okresu, w jakim stosowanie niniejszego paragrafu jest wykonalne, jest okres bieżący. Jeżeli dzień uznany za dzień przejścia przypada wcześniej niż początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, inwestor ujmuje, jako korektę kapitału własnego na początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, każdą różnicę między:

- (c) wartością ujętych aktywów, zobowiązań i udziałów niekontrolujących oraz
- (d) poprzednią wartością bilansową zaangażowania inwestora w jednostkę, w której dokonano inwestycji.

Jeżeli najwcześniejszy okres, w jakim stosowanie niniejszego paragrafu jest wykonalne, stanowi okres bieżący, korektę kapitału własnego ujmuje się na początek okresu bieżącego.

W załączniku C dodano paragrafy C4B–C4C.

- C4B Jeżeli inwestor stosuje paragrafy C4–C4A, a dzień uzyskania kontroli zgodnie z niniejszym MSSF przypada później niż data wejścia w życie MSSF 3 w wersji zmienionej w 2008 r. (MSSF 3 (2008)), odniesienie do MSSF 3 w paragrafach C4 i C4A należy rozumieć jako odniesienie do MSSF 3 (2008). Jeżeli kontrolę uzyskano przed datą wejścia w życie MSSF 3 (2008), inwestor stosuje MSSF 3(2008) albo MSSF 3 (opublikowany w 2004 r.).
- C4C Jeżeli inwestor stosuje paragrafy C4–C4A, a dzień uzyskania kontroli zgodnie z niniejszym MSSF przypada później niż data wejścia w życie MSR 27 w wersji zmienionej w 2008 r. (MSR 27 (2008)), inwestor stosuje wymogi niniejszego MSSF w odniesieniu do wszystkich okresów, w których jednostka, w której dokonano inwestycji, jest retrospektywnie konsolidowana zgodnie z paragrafami C4 i C4A. Jeżeli kontrolę uzyskano przed datą wejścia w życie MSR 27 (2008), inwestor stosuje:
- (a) wymogi niniejszego MSSF w odniesieniu do wszystkich okresów, w których jednostka, w której dokonano inwestycji, jest retrospektywnie konsolidowana zgodnie z paragrafami C4 i C4A; albo
 - (b) wymogi MSR 27 w wersji opublikowanej w 2003 r. (MSR 27 (2003)) w odniesieniu do okresów poprzedzających datę wejścia w życie MSR 27 (2008), a w odniesieniu do późniejszych okresów – wymogi niniejszego MSSF.

W załączniku C zmieniono paragrafy C5–C6. Paragraf C5 podzielono na paragrafy C5 i C5A.

- C5 Jeżeli na dzień pierwszego zastosowania inwestor stwierdza, że nie będzie już dokonywał konsolidacji jednostki, w której dokonano inwestycji, a która była uprzednio konsolidowana zgodnie z MSR 27 i SKI-12, inwestor wycenia swoje udziały w tej jednostce w wartości, w jakiej byłyby wycenione, gdyby wymogi niniejszego MSSF obowiązywały w dniu, w którym inwestor zaangażował się w tę jednostkę (ale nie uzyskał nad nią kontroli zgodnie z niniejszym MSSF) lub gdy utracił nad nią kontrolę. Inwestor dokonuje retrospektywnie korekty okresu rocznego bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania. Jeżeli dzień, w którym inwestor zaangażował się w jednostkę, w której dokonano inwestycji (ale nie uzyskał nad nią kontroli zgodnie z niniejszym MSSF), lub w którym utracił nad nią kontrolę, przypada wcześniej niż początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, inwestor ujmuje, jako korektę kapitału własnego na początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, każdą różnicę między:
- (a) poprzednią wartością bilansową aktywów, zobowiązań i udziałów niekontrolujących oraz
 - (b) ujętą wartością udziałów inwestora w jednostce, w której dokonano inwestycji.
- C5A Jeżeli wycena udziałów w jednostce, w której dokonano inwestycji, zgodnie z paragrafem C5 jest niewykonalna (zgodnie z MSR 8), inwestor stosuje wymogi niniejszego MSSF na początku najwcześniejszego okresu, w jakim stosowanie paragrafu C5 jest wykonalne, którym może być okres bieżący. Inwestor dokonuje retrospektywnie korekty okresu rocznego bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania, chyba że początkiem najwcześniejszego okresu, w jakim stosowanie niniejszego paragrafu jest wykonalne, jest okres bieżący. Jeżeli dzień, w którym inwestor zaangażował się w jednostkę, w której dokonano inwestycji (ale nie uzyskał nad nią kontroli zgodnie z niniejszym MSSF), lub w którym utracił nad nią kontrolę, przypada wcześniej niż początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, inwestor ujmuje, jako korektę kapitału własnego na początek bezpośrednio poprzedzającego okresu, każdą różnicę między:
- (a) poprzednią wartością bilansową aktywów, zobowiązań i udziałów niekontrolujących oraz

(b) ujętą wartością udziałów inwestora w jednostce, w której dokonano inwestycji.

Jeżeli najwcześniejszym okresem, w jakim stosowanie niniejszego paragrafu jest wykonalne, jest okres bieżący, korektę kapitału własnego ujmuje się na początek okresu bieżącego.

C6 Paragrafy 23, 25, B94 i B96–B99 stanowiły zmiany do MSR 27 wprowadzone w roku 2008, które zostały przeniesione do MSSF 10. Z wyjątkiem sytuacji, w której jednostka stosuje paragraf C3 lub jest zobowiązana do stosowania paragrafów C4–C5A, jednostka stosuje wymagania określone w wymienionych paragrafach jak następuje:

(a) ...

W załączniku C dodano nagłówki oraz paragrafy C6A–C6B.

Odniesienia do „bezpośrednio poprzedzającego okresu”

C6A Niezależnie od odniesień do okresu rocznego bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania („bezpośrednio poprzedzającego okresu”) w paragrafach C4–C5A, jednostka może również przedstawić skorygowane informacje porównawcze dla dowolnego prezentowanego wcześniejszego okresu, ale nie ma takiego obowiązku. Jeżeli jednostka przedstawia skorygowane informacje porównawcze dla dowolnego wcześniejszego okresu, wszystkie odniesienia do „bezpośrednio poprzedzającego okresu” w paragrafach C4–C5A należy rozumieć jako odniesienia do „najwcześniejszego prezentowanego skorygowanego okresu porównawczego”.

C6B Jeżeli jednostka przedstawia nieskorygowane informacje porównawcze dla dowolnego wcześniejszego okresu, wyraźnie wskazuje informacje, które nie zostały skorygowane, oraz informuje o tym, że zostały one przygotowane na innej podstawie, jak również wyjaśnia tę podstawę.

Zmiany MSSF 11 Wspólne ustalenia umowne

W załączniku C dodano paragrafy C1A–C1B.

C1A Na podstawie dokumentu *Skonsolidowane sprawozdania finansowe, Wspólne ustalenia umowne oraz Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach: Wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie MSSF* (Zmiany MSSF 10, MSSF 11 oraz MSSF 12), opublikowanego w czerwcu 2012 r., zmieniono paragrafy C2–C5, C7–C10 i C12 oraz dodano paragrafy C1B i C12A–C12B. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. i później. Jeżeli jednostka stosuje MSSF 11 w odniesieniu do wcześniejszego okresu, to stosuje również te zmiany w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu.

Przepisy przejściowe

C1B Niezależnie od wymogów paragrafu 28 MSR 8 *Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów*, jeżeli niniejszy MSSF jest stosowany po raz pierwszy, jednostka musi przedstawić wyłącznie informacje ilościowe wymagane na podstawie paragrafu 28 pkt f) MSR 8 dla okresu rocznego bezpośrednio poprzedzającego pierwszy okres roczny, w którym zastosowano MSSF 11 („bezpośrednio poprzedzającego okresu”). Jednostka może przedstawić te informacje również dla okresu bieżącego lub dla wcześniejszych okresów porównawczych, ale nie ma takiego obowiązku.

W załączniku C zmieniono paragrafy C2–C5, C7–C10 i C12.

Wspólne przedsięwzięcia—przejście z metody konsolidacji proporcjonalnej na metodę praw własności

C2 Przechodząc z metody konsolidacji proporcjonalnej na metodę praw własności, jednostka ujmuje inwestycje we wspólne przedsięwzięcie według stanu na początek bezpośrednio poprzedzającego okresu. Początkową inwestycję wycenia się jako łączną wartość bilansową aktywów i zobowiązań, które jednostka wcześniej skonsolidowała proporcjonalnie, w tym wartość firmy wynikającą z przejścia. Jeżeli wartość firmy należała wcześniej do większego ośrodka wypracowującego środki pieniężne lub grupy ośrodków wypracowujących środki pieniężne, jednostka przypisuje wartość firmy do wspólnego przedsięwzięcia na podstawie względnej wartości bilansowej wspólnego przedsięwzięcia i ośrodka wypracowującego środki pieniężne lub grupy ośrodków wypracowujących środki pieniężne, do których należała.

C3 Saldo bilansu otwarcia inwestycji ustalone zgodnie z paragrafem C2 traktuje się jako zakładany koszt inwestycji w początkowym ujęciu. Jednostka stosuje paragrafy 40–43 MSR 28 (zmienionego w 2011 r.) w odniesieniu do salda bilansu otwarcia inwestycji, aby ocenić, czy nastąpiła utrata wartości inwestycji, i ujmuje odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości jako korektę zatrzymanych zysków na początku bezpośrednio poprzedzającego okresu. Wyjątek od zasady początkowego ujęcia, o którym mowa w paragrafach 15 i 24 MSR 12 *Podatek dochodowy*, nie ma zastosowania wtedy, gdy jednostka ujmuje wcześniej proporcjonalnie skonsolidowaną inwestycję we wspólne przedsięwzięcie w wyniku stosowania przepisów przejściowych dotyczących wspólnych przedsięwzięć.

C4 Jeżeli wynikiem agregacji wszystkich wcześniej proporcjonalnie skonsolidowanych aktywów i zobowiązań jest ujemna kwota aktywów netto, jednostka ocenia, czy posiada prawne lub zwyczajowe obowiązki w stosunku do ujemnej kwoty aktywów netto, a jeżeli tak, jednostka ujmuje wynikające stąd zobowiązanie. Jeżeli jednostka stwierdza, że nie ma prawnych lub zwyczajowych obowiązków w stosunku do ujemnej kwoty aktywów netto, nie ujmuje wynikającego z tego zobowiązania, lecz koryguje zyski zatrzymane na początku bezpośrednio poprzedzającego okresu. Jednostka ujawnia ten fakt wraz z łączną nieujętą częścią strat swoich wspólnych przedsięwzięć na początku bezpośrednio poprzedzającego okresu oraz na dzień, w którym niniejszy MSSF został zastosowany po raz pierwszy.

C5 Jednostka ujawnia strukturę aktywów i zobowiązań, które zostały zagregowane w pojedyncze saldo inwestycji na początku bezpośrednio poprzedzającego okresu. Ujawnienie informacji należy przygotować łącznie w odniesieniu do wszystkich wspólnych przedsięwzięć, w przypadku których jednostka stosuje przepisy przejściowe ujęte w paragrafach C2–C6.

C6 ...

Wspólne działania—przejście z metody praw własności na rozliczanie aktywów i zobowiązań

C7 Przechodząc z metody praw własności na rozliczanie aktywów i zobowiązań w odniesieniu do swoich udziałów we wspólnym działaniu, jednostka – na początku bezpośrednio poprzedzającego okresu – wyłącza inwestycję, która wcześniej była rozliczana przy użyciu metody praw własności, a także wszelkie inne pozycje będące częścią inwestycji netto jednostki w ustalenie umowne zgodnie z paragrafem 38 MSR 28 (zmienionego w 2011 r.) i ujmuje przypadającą na nią część każdego składnika aktywów i zobowiązań w odniesieniu do swoich udziałów we wspólnym działaniu, w tym wartość firmy, która mogła stanowić część wartości bilansowej inwestycji.

C8 Jednostka określa przypadającą na nią część aktywów i zobowiązań odnoszących się do wspólnego działania na podstawie jej praw i obowiązków w określonej proporcji zgodnie z umową. Jednostka wycenia początkową wartość bilansową aktywów i zobowiązań, wyłączając je z wartości bilansowej inwestycji na początku bezpośrednio poprzedzającego okresu na podstawie informacji wykorzystywanych przez jednostkę podczas stosowania metody praw własności.

C9 Jakakolwiek różnica między inwestycją rozliczaną wcześniej przy użyciu metody praw własności, wraz z wszelkimi innymi pozycjami, które wchodziły w skład inwestycji netto jednostki w ustalenie umowne zgodnie z paragrafem 38 MSR 28 (zmienionego w 2011 r.), a ujmowaną kwotą netto aktywów i zobowiązań, w tym wartością firmy:

(a) jest skompensowana z wartością firmy związanej z inwestycją, przy czym ewentualnie pozostająca różnica koryguje zyski zatrzymane na początku bezpośrednio poprzedzającego okresu, jeżeli ujęta kwota netto aktywów i zobowiązań, w tym wartość firmy, jest wyższa od wyłączonej inwestycji (i wszelkich innych pozycji wchodzących w skład inwestycji netto jednostki).

(b) koryguje zyski zatrzymane na początku bezpośrednio poprzedzającego okresu, jeżeli ujęta kwota netto aktywów i zobowiązań, w tym wartość firmy, jest niższa od wyłączonej inwestycji (i wszelkich innych pozycji wchodzących w skład inwestycji netto jednostki).

C10 Jednostka, która przechodzi z metody praw własności na metodę rozliczania aktywów i zobowiązań, przedstawia na początek bezpośrednio poprzedzającego okresu uzgodnienie wyłączonych inwestycji z ujętymi aktywami i zobowiązaniami oraz ewentualną pozostającą różnicą korygującą zyski zatrzymane.

C11 ...

Przepisy przejściowe dotyczące jednostkowych sprawozdań finansowych jednostki

C12 Jednostka, która zgodnie z paragrafem 10 MSR 27 rozliczała wcześniej w swoich jednostkowych sprawozdaniach finansowych swoje udziały we wspólnym działaniu jako inwestycję według kosztu lub zgodnie z MSSF 9:

(a) wyłącza inwestycję i ujmuje przypadającą na nią część aktywów i zobowiązań wspólnego działania według kwot określonych zgodnie z paragrafami C7–C9.

(b) przedstawia na początek prezentowanego bezpośrednio poprzedzającego okresu uzgodnienie wyłączonej inwestycji z ujętymi aktywami i zobowiązaniami oraz ewentualną pozostającą różnicą korygującą zyski zatrzymane.

W załączniku C dodano nagłówek oraz paragrafy C12A–C12B.

Odniesienia do „bepośrednio poprzedzającego okresu”

C12A Niezależnie od odniesień do „bepośrednio poprzedzającego okresu” w paragrafach C2–C12, jednostka może również przedstawić skorygowane informacje porównawcze dla dowolnego prezentowanego wcześniejszego okresu, ale nie ma takiego obowiązku. Jeżeli jednostka przedstawia skorygowane informacje porównawcze dla dowolnego wcześniejszego okresu, wszystkie odniesienia do „bepośrednio poprzedzającego okresu” w paragrafach C2–C12 należy rozumieć jako odniesienia do „najwcześniejszego prezentowanego skorygowanego okresu porównawczego”.

C12B Jeżeli jednostka przedstawia nieskorygowane informacje porównawcze dla dowolnego wcześniejszego okresu, wyraźnie wskazuje informacje, które nie zostały skorygowane, oraz informuje o tym, że zostały one przygotowane na innej podstawie, jak również wyjaśnia tę podstawę.

Zmiany MSSF 11 *Wspólne ustalenia umowne*

Zmiana MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy*

W niniejszym załączniku określono zmianę MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy*, która jest wynikiem opublikowania przez Radę zmian MSSF 11 *Wspólne ustalenia umowne*. Jednostka stosuje tę zmianę, jeżeli stosuje MSSF 1.

MSSF 1 *Zastosowanie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej po raz pierwszy*

Dodano paragraf 39S.

39S Na podstawie dokumentu *Skonsolidowane sprawozdania finansowe, Wspólne ustalenia umowne oraz Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach: Wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie MSSF* (Zmiany MSSF 10, MSSF 11 oraz MSSF 12), opublikowanego w czerwcu 2012 r., zmieniono paragraf D31. Jednostka stosuje tę zmianę, jeżeli stosuje MSSF 11 (zmieniony w czerwcu 2012 r.).

W załączniku D zmieniono paragraf D31.

Wspólne ustalenia umowne

D31 Jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy może stosować przepisy przejściowe określone w MSSF 11 z następującymi wyjątkami:

- (a) stosując przepisy przejściowe określone w MSSF 11, jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy stosuje te przepisy na dzień przejścia na MSSF;
- (b) przechodząc z metody konsolidacji proporcjonalnej na metodę praw własności, jednostka stosująca MSSF po raz pierwszy przeprowadza na dzień przejścia na MSSF test na utratę wartości w odniesieniu do inwestycji zgodnie z MSR 36, bez względu na to, czy istnieją wskazówki, że mogła nastąpić utrata wartości inwestycji. Wszelką wynikłą utratę wartości ujmuje się jako korektę zysków zatrzymanych na dzień przejścia na MSSF.

Zmiany MSSF 12 *Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach*

W załączniku C dodano paragrafy C1A i C2A–C2B.

C1A Na podstawie dokumentu *Skonsolidowane sprawozdania finansowe, Wspólne ustalenia umowne oraz Ujawnianie informacji na temat udziałów w innych jednostkach: Wytyczne dotyczące przejścia na stosowanie MSSF* (Zmiany MSSF 10, MSSF 11 oraz MSSF 12), opublikowanego w czerwcu 2012 r., dodano paragrafy C2A–C2B. Jednostka stosuje te zmiany w odniesieniu do okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2013 r. i później. Jeżeli jednostka stosuje MSSF 12 w odniesieniu do wcześniejszego okresu, to stosuje również te zmiany w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu.

C2 ...

C2A Wymogi dotyczące ujawniania informacji określone w niniejszym MSSF nie muszą być stosowane w odniesieniu do jakiegokolwiek prezentowanego okresu, który rozpoczyna się wcześniej niż okres roczny bezpośrednio poprzedzający pierwszy okres roczny, w którym zastosowano MSSF 12.

C2B Wymogi dotyczące ujawniania informacji określone w paragrafach 24–31 oraz odpowiednie objaśnienia określone w paragrafach B21–B26 niniejszego MSSF nie muszą być stosowane w odniesieniu do jakiegokolwiek prezentowanego okresu, który rozpoczyna się wcześniej niż pierwszy okres roczny, w którym zastosowano MSSF 12.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 314/2013**z dnia 4 kwietnia 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	60,6
	TN	105,0
	TR	134,9
	ZZ	100,2
0707 00 05	JO	194,1
	MA	116,3
	TR	146,8
	ZZ	152,4
0709 93 10	MA	91,2
	TR	102,1
	ZZ	96,7
0805 10 20	EG	59,3
	IL	69,3
	MA	77,1
	TN	61,7
	TR	63,5
	ZZ	66,2
0805 50 10	TR	79,1
	ZZ	79,1
0808 10 80	AR	103,4
	BR	92,7
	CL	118,8
	CN	80,4
	MK	30,8
	US	204,9
	UY	106,8
	ZA	105,4
0808 30 90	ZZ	105,4
	AR	115,0
	CL	142,0
	CN	90,9
	TR	204,5
	US	158,2
	ZA	124,1
	ZZ	139,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 3 kwietnia 2013 r.

zmieniająca załącznik I do decyzji 2004/211/WE w odniesieniu do wpisu dotyczącego Meksyku w wykazie państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których dozwolony jest przywóz do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 1794)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/167/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 3 lit. a),

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 1 i 4 oraz formułę wprowadzającą w art. 19 i art. 19 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 92/65/EWG określono warunki mające zastosowanie do przywozu do Unii między innymi nasienia, komórek jajowych i zarodków koni. Warunki te muszą być co najmniej równoważne z warunkami mającymi zastosowanie do handlu między państwami członkowskimi.
- (2) W dyrektywie 2009/156/WE ustanowiono warunki dotyczące zdrowia zwierząt odnośnie do przywozu do Unii żywych zwierząt z rodziny koniowatych. Stanowi ona, że przywóz zwierząt z rodziny koniowatych do Unii jest dozwolony jedynie z państw trzecich, które pozostawały wolne od wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni przez okres dwóch lat.
- (3) W decyzji Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiającej wykaz państw trzecich oraz części

ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniającej decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE ⁽³⁾ ustanowiono wykaz państw trzecich lub – w przypadku zastosowania regionalizacji – części ich terytoriów, z których państwa członkowskie mają zezwalać na przywóz zwierząt z rodziny koniowatych oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, a także wskazano inne warunki mające zastosowanie do tego przywozu. Wykaz ten zamieszczono w załączniku I do decyzji 2004/211/WE.

- (4) W wykazie zamieszczonym w załączniku I do decyzji 2004/211/WE wskazano, że zezwala się na odprawę czasową zarejestrowanych koni, ponowny przywóz zarejestrowanych koni wyścigowych, biorących udział w zawodach i wykorzystywanych w wydarzeniach kulturalnych, po wywozie czasowym, przywóz zarejestrowanych koniowatych oraz koniowatych do hodowli i produkcji oraz przywóz nasienia, komórek jajowych i zarodków koni z Meksyku z wyjątkiem stanów Chiapas, Oaxaca, Tabasco i Veracruz.

- (5) We wrześniu 2012 r. Komisja opublikowała sprawozdanie końcowe z audytu przeprowadzonego w Meksyku w dniach 17–27 kwietnia 2012 r. w celu dokonania przeglądu w zakresie kontroli zdrowia zwierząt i procedur certyfikacyjnych mających zastosowanie do wywozu żywych koniowatych i ich nasienia do Unii Europejskiej ⁽⁴⁾. W sprawozdaniu tym stwierdzono szereg znacznych niedociągnięć w odniesieniu do kontroli przemieszczania koniowatych w przedmiotowym państwie trzecim, a tym samym w odniesieniu do zgodności z ustaloną regionalizacją, gwarancji w zakresie pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej i niedokrwistości zakaźnej koni, jak również w odniesieniu do zatwierdzania centrów pozyskiwania nasienia koniowatych oraz nadzoru nad nimi. Właściwe organy w Meksyku nie zajęły się w wystarczający sposób tymi niedociągnięciami w reakcji na zalecenia określone w sprawozdaniu Komisji z audytu ani w ramach działań następczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 23.7.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 73 z 11.3.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/food/fvo/rep_details_en.cfm?rep_id=2948

- (6) Ta sytuacja może stanowić zagrożenie dla zdrowia populacji zwierząt z rodziny koniowatych w Unii, dlatego nie należy zezwalać na przywóz zwierząt z rodziny koniowatych oraz nasienia, komórek jajowych i zarodków koni z Meksyku.
- (7) Należy zatem zmienić wpis dotyczący tego państwa trzeciego w załączniku I do decyzji 2004/211/WE.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/211/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2004/211/WE wpis dotyczący Meksyku otrzymuje brzmienie:

„MX	Meksyk	MX-0	Cały kraj	D	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
-----	--------	------	-----------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 20 marca 2013 r.

uchylająca decyzję EBC/2011/4 w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Irlandii, decyzję EBC/2011/10 w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Portugalii, decyzję EBC/2012/32 w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką oraz decyzję EBC/2012/34 w sprawie tymczasowych zmian zasad dotyczących kwalifikowania zabezpieczeń denominowanych w walutach obcych

(EBC/2013/5)

(2013/168/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 12 ust. 1, art. 18 oraz art. 34 ust. 1 tiret drugie,

uwzględniając wytyczne EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾, w szczególności pkt 1.6 oraz pkt 6.3.1 i 6.3.2 załącznika I do tych wytycznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Treść decyzji EBC/2012/34 z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie tymczasowych zmian zasad dotyczących kwalifikowania zabezpieczeń denominowanych w walutach obcych ⁽²⁾ powinna zostać włączona do wytycznych EBC/2012/18 z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniających wytyczne EBC/2007/9 ⁽³⁾, które są podstawowym aktem prawnym regulującym tymczasowe środki dotyczące operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń.
- (2) W interesie jasności i spójności prawa oraz w celu uproszczenia zasad Eurosystemu dotyczących zabezpieczeń treść decyzji EBC/2011/4 z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Irlandii ⁽⁴⁾, decyzji EBC/2011/10 z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Portugalii ⁽⁵⁾ oraz decyzji EBC/2012/32 z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych

emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką ⁽⁶⁾ powinna także zostać włączona do wytycznych regulujących tymczasowe środki dotyczące kwalifikowania zabezpieczeń operacji refinansujących Eurosystemu.

- (3) Działania te, zrealizowane w drodze sporządzenia przekształconej wersji wytycznych EBC/2012/18, powinny ponadto pozwolić krajowym bankom centralnym państw członkowskich, których walutą jest euro, na wprowadzenie dodatkowych środków wzmożonego wsparcia kredytowego do swoich ram regulacyjnych lub umownych mających zastosowanie do kontrahentów.
- (4) Należy zatem uchylić decyzję EBC/2011/4, decyzję EBC/2011/10, decyzję EBC/2012/32 oraz decyzję EBC/2012/34,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Utrata mocy obowiązującej przez decyzje EBC/2011/4, EBC/2011/10, EBC/2012/32 i EBC/2012/34

1. Decyzje EBC/2011/4, EBC/2011/10, EBC/2012/32 i EBC/2012/34 tracą moc obowiązującą z dniem 3 maja 2013 r.
2. Odesłania do uchylonych decyzji należy rozumieć jako odesłania do wytycznych EBC/2013/4.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 22 marca 2013 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 20 marca 2013 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 14 z 18.1.2013, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 218 z 15.8.2012, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 8.4.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 182 z 12.7.2011, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 359 z 29.12.2012, s. 74.

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 20 marca 2013 r.

w sprawie zasad dotyczących wykorzystania jako zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej
Eurosystemu własnych niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo

(EBC/2013/6)

(2013/169/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Central-
nych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego
art. 3 ust. 1 tiret pierwsze oraz art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art.
18 ust. 2,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego Europejski Bank Centralny (EBC) i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”), mogą dokonywać właściwie zabezpieczonych operacji kredytowych z instytucjami kredytowymi oraz innymi uczestnikami rynku. Standardowe warunki, na jakich EBC i KBC są gotowe do przeprowadzania operacji kredytowych, w tym kryteria kwalifikowania zabezpieczeń na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu, zostały określone w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾.
- (2) Zgodnie z pkt 1.6 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 Rada Prezesów EBC może w dowolnym czasie zmieniać instrumenty, warunki, kryteria i procedury realizacji operacji polityki pieniężnej Eurosystemu.
- (3) Od dnia 1 marca 2015 r. należy wprowadzić całkowity zakaz bezpośredniego wykorzystania jako zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu własnych niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo, a także zakaz pośredniego wykorzystania takich obligacji w sytuacji, gdy są one włączone do puli zabezpieczonych obligacji wyemitowanych przez tego samego kontrahenta, który wyemitował niezabezpieczone obligacje bankowe, lub przez podmiot z nim blisko powiązany. W wyjątkowych okolicznościach Rada Prezesów może przyznawać kontrahentom uczestniczącym w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu tymczasowe wyłączenia stosowania tego zakazu.
- (4) Warunki powyższego zakazu należy określić w decyzji EBC,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany zasad dotyczących wykorzystywania jako zabezpieczenia własnych niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo

1. Od dnia 1 marca 2015 r. niezabezpieczone obligacje bankowe, które zostały wyemitowane przez wykorzystującego je kontrahenta lub przez podmioty blisko z nim powiązane, i które są w pełni gwarantowane przez organ lub organy administracji publicznej kraju Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mające uprawnienie do nakładania podatków, nie mogą być wykorzystywane przez takiego kontrahenta jako zabezpieczenie operacji polityki pieniężnej: a) bezpośrednio; lub b) pośrednio – w sytuacji gdy są one włączone do puli zabezpieczonych obligacji wyemitowanych przez tego samego kontrahenta, który wyemitował niezabezpieczone obligacje bankowe lub przed podmiot z nim blisko powiązany.

2. W wyjątkowych okolicznościach Rada Prezesów może zdecydować o tymczasowym wyłączeniu stosowania zakazu określonego w ust. 1 na maksymalny okres trzech lat. Do wniosku o wyłączenie dołącza się plan finansowania, wskazujący w jaki sposób kontrahent ubiegający się o wyłączenie stopniowo zaprzestanie własnego wykorzystywania niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo, nie później niż trzy lata od przyznania wyłączenia.

3. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności pomiędzy niniejszą decyzją, wytycznymi EBC/2011/14 oraz wytycznymi EBC/2013/4 z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń ⁽²⁾, w każdym z tych przypadków w formie wdrożonej na poziomie krajowym przez KBC, rozstrzygające są postanowienia niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 22 marca 2013 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 20 marca 2013 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Zob. s. 23 niniejszego Dziennika Urzędowego.

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 20 marca 2013 r.

w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9

(wersja przekształcona)

(EBC/2013/4)

(2013/170/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1 tiret pierwsze oraz art. 5 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 18 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wytyczne EBC/2012/18 z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9 ⁽¹⁾ zostały zmienione w znacznym zakresie. Jako że w wytycznych EBC/2012/18 wprowadzane są dalsze zmiany, dla jasności prawa należy sporządzić ich wersję przekształconą.

(2) Zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego Europejski Bank Centralny (EBC) i krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”), mogą dokonywać właściwie zabezpieczonych operacji kredytowych z instytucjami kredytowymi oraz innymi uczestnikami rynku. Ogólne warunki, na jakich EBC i KBC są gotowe do przeprowadzania operacji kredytowych, w tym kryteria kwalifikowania zabezpieczeń na potrzeby operacji kredytowych Eurosystemu, zostały określone w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14 z dnia 20 września 2011 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽²⁾.

(3) W dniach 8 grudnia 2011 r. i 20 czerwca 2012 r. Rada Prezesów zdecydowała o podjęciu dodatkowych środków wzmoczonego wsparcia kredytowego wspierających akcję kredytową banków oraz płynność na rynku pieniężnym strefy euro, w tym środków określonych w decyzji EBC/2011/25 z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń ⁽³⁾. Ponadto odniesienia do wskaźnika rezerwy zawarte w wytycznych EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych ⁽⁴⁾ powinny zostać ujednolicone ze zmianami rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 września 2003 r. dotyczącego stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) ⁽⁵⁾, wprowadzonymi na mocy rozporządzenia (UE) nr 1358/2011 ⁽⁶⁾.

(4) Decyzja EBC/2012/4 z dnia 21 marca 2012 r. zmieniająca decyzję EBC/2011/25 w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń ⁽⁷⁾ stanowi, iż KBC nie powinny być zobowiązane do przyjmowania jako zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu kwalifikowanych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo członkowskie w ramach programu Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego lub przez państwo członkowskie, którego ocena kredytowa nie jest zgodna z wartością referencyjną określającą minimalne wymogi Eurosystemu w zakresie wysokiej jakości kredytowej.

(5) Decyzją EBC/2012/12 z dnia 3 lipca 2012 r. zmieniającą decyzję EBC/2011/25 w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń ⁽⁸⁾ zmieniono także wyjątek od zakazu dotyczącego bliskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 15.8.2012, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2011, s. 65.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 341 z 27.12.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1358/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1745/2003 dotyczące stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) (EBC/2011/26) (Dz.U. L 338 z 21.12.2011, s. 51).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 91 z 29.3.2012, s. 27.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 186 z 14.7.2012, s. 38.

powiązań ustanowionego w pkt 6.2.3.2 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 w odniesieniu do własnego wykorzystywania przez kontrahentów własnych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo jako zabezpieczenia.

- (6) Kontrahenci biorący udział w operacjach kredytowych Eurosystemu powinni mieć w wyjątkowych sytuacjach możliwość podnoszenia poziomu własnego wykorzystania własnych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo ponad poziom z dnia 3 lipca 2012 r., po uzyskaniu uprzedniej zgody Rady Prezesów. Do przedstawionego Radzie Prezesów wniosku o wydanie uprzedniej zgody powinien być dołączany plan finansowania.
- (7) W dniu 2 sierpnia 2012 r. decyzję EBC/2011/25 zastąpiono wytycznymi EBC/2012/18, które KBC wprowadziły do swoich ram regulacyjnych lub umownych.
- (8) Wytyczne EBC/2012/18 zostały w dniu 10 października 2012 r. zmienione wytycznymi EBC/2012/23 ⁽¹⁾, które tymczasowo rozszerzyły kryteria kwalifikowania aktywów wykorzystywanych jako zabezpieczenie operacji polityki pieniężnej Eurosystemu, przyjmując jako kwalifikowane aktywa na potrzeby operacji polityki pieniężnej rynkowe instrumenty dłużne denominowane w funtach szterlingach, jenach lub dolarach amerykańskich. Do takich rynkowych instrumentów dłużnych zastosowano obniżki wartości odzwierciedlające historyczną zmienność odpowiednich kursów walutowych.
- (9) W celu zapewnienia stosowania przez wszystkie KBC jednolitych warunków wytyczne EBC/2013/2 z dnia 23 stycznia 2013 r. zmieniające wytyczne EBC/2012/18 w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń ⁽²⁾ określają szczegółowo procedurę mającą zastosowanie do wcześniejszej spłaty przez kontrahentów dłuższych operacji refinansujących. W szczególności, jeżeli kontrahent podjął decyzję o wcześniejszej spłacie, w przypadku częściowego lub całkowitego braku rozliczenia przez tego kontrahenta do dnia wymagalności kwoty podlegającej spłacie na rzecz danego KBC zastosowanie mają sankcje określone w dodatku 6 do załącznika I do wytycznych EBC/2011/14.
- (10) Wytyczne EBC/2012/18 powinny zostać obecnie dodatkowo zmienione w celu uwzględnienia w ich treści tekstu decyzji EBC/2012/34 z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie tymczasowych zmian zasad dotyczących kwalifikowania zabezpieczeń denominowanych w walutach obcych ⁽³⁾ oraz w celu zapewnienia, aby KBC nie były zobowiązane do przyjmowania jako zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu kwalifikowanych niezabezpieczonych obligacji bankowych, które są: a) wyemitowane przez kontrahentów, którzy je wykorzystują, lub przez podmioty blisko z nimi powiązane; oraz b) w pełni gwarantowane przez państwo członkowskie, którego ocena kredytowa nie spełnia standardów wysokiej jakości kredytowej Eurosystemu i które zostało

uznane przez Radę Prezesów za realizujące program Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

- (11) Dla zapewnienia jasności i prostoty prawa treść decyzji EBC/2011/4 z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Irlandii ⁽⁴⁾, EBC/2011/10 z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez rząd Portugalii ⁽⁵⁾ oraz EBC/2012/32 z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie tymczasowych zasad dotyczących kryteriów kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką ⁽⁶⁾ powinna zostać włączona do niniejszych wytycznych wraz ze wszystkimi pozostałymi tymczasowymi środkami dotyczącymi operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń.
- (12) Dodatkowe środki określone w niniejszych wytycznych powinny obowiązywać tymczasowo, do momentu, gdy Rada Prezesów uzna, że nie są one już niezbędne do zapewnienia odpowiedniego mechanizmu transmisji polityki pieniężnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Dodatkowe środki dotyczące operacji refinansujących i kwalifikowanego zabezpieczenia

1. Określone w niniejszych wytycznych zasady prowadzenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu oraz kryteria kwalifikowania zabezpieczeń stosuje się w związku z postanowieniami wytycznych EBC/2011/14.
2. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności pomiędzy postanowieniami niniejszych wytycznych a postanowieniami wytycznych EBC/2011/14, wdrożonych na poziomie krajowym przez KBC, rozstrzygające są postanowienia niniejszych wytycznych. W braku odmiennych postanowień niniejszych wytycznych KBC kontynuują stosowanie wszystkich przepisów wytycznych EBC/2011/14 w niezmieniony sposób.
3. Na potrzeby art. 5 ust. 1 i art. 7 Irlandię, Republikę Grecką i Republikę Portugalską uważa się za państwa członkowskie strefy euro realizujące program Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

Artykuł 2

Możliwość ograniczania kwoty lub wypowiedzania dłuższych operacji refinansujących

1. Eurosystem może zdecydować, że pod pewnymi warunkami kontrahenci będą mogli ograniczać kwotę określonych dłuższych operacji refinansujących, lub takie operacje wypowiedzieć, przed ich terminem zapadalności (takie ograniczenie kwoty lub wypowiedzenie zwane są dalej łącznie „wcześniejszą spłatą”). W ogłoszeniu o przetargu zamieszcza się informację, czy możliwość ograniczenia kwoty lub wypowiedzenia danej operacji przed terminem zapadalności jest przewidziana, a także podaje

⁽¹⁾ Dz.U. L 284 z 17.10.2012, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 34 z 5.2.2013, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 14 z 18.1.2013, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 8.4.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 182 z 12.7.2011, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 359 z 29.12.2012, s. 74.

się dzień, od którego dopuszcza się skorzystanie z takiej możliwości. Informacje te mogą być podane w innej formie uznanej przez Eurosystem za właściwą.

2. Kontrahent może skorzystać z możliwości ograniczenia kwoty lub wypowiedzenia dłuższej operacji refinansującej przed terminem jej zapadalności poprzez powiadomienie danego KBC o kwocie, jaką zamierza spłacić w ramach procedury wcześniejszej spłaty, a także o dniu, w jakim zamierza dokonać takiej wcześniejszej spłaty, najpóźniej na tydzień przed tym dniem. O ile Eurosystem nie postanowi inaczej, wcześniejszej spłaty można dokonać każdego dnia, w którym następuje rozliczenie przez Eurosystem podstawowej operacji refinansującej, pod warunkiem że kontrahent dokona powiadomienia, o którym mowa w niniejszym ustępie, najpóźniej na tydzień przed tym dniem.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, staje się wiążące dla kontrahenta na tydzień przed dniem wcześniejszej spłaty, której dotyczy. Częściowy lub całkowity brak rozliczenia przez kontrahenta kwoty wymaganej w ramach procedury wcześniejszej spłaty do dnia wymagalności może skutkować nałożeniem kary finansowej, o której mowa w pkt 1 dodatku 6 do załącznika I do wytycznych EBC/2011/14. Postanowienia pkt 1 dodatku 6, które stosuje się w przypadku naruszenia zasad dotyczących operacji przetargowych, mają zastosowanie do częściowego lub całkowitego braku rozliczenia przez kontrahenta kwoty wymagalnej w dniu wcześniejszej spłaty, o którym mowa w ust. 2. Nałożenie kary finansowej nie narusza prawa KBC do skorzystania ze środków przewidzianych na wypadek niewykonania zobowiązania, o których mowa w załączniku II do wytycznych EBC/2011/14.

Artykuł 3

Przyjmowanie określonych dodatkowych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jako zabezpieczenia

1. Kwalifikowanym zabezpieczeniem operacji polityki pieniężnej Eurosystemu są – obok papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami stanowiących kwalifikowane zabezpieczenie zgodnie z rozdziałem 6 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 – papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, które nie spełniają wymogów w zakresie oceny kredytowej określonych w pkt 6.3.2 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14, ale które spełniają wszystkie pozostałe kryteria kwalifikowania mające zastosowanie do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami zgodnie z wytycznymi EBC/2011/14, o ile w momencie emisji oraz w dowolnym późniejszym momencie mają one dwa ratingi na poziomie co najmniej potrójnego B ⁽¹⁾. Papiery te muszą również spełniać następujące wymagania:

a) aktywa generujące przepływy środków pieniężnych, stanowiące zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, muszą należeć do jednej z następujących kategorii aktywów: (i) hipotecznych kredytów mieszkaniowych; (ii) pożyczek udzielanych małym i średnim przedsiębiorstwom; (iii) komercyjnych kredytów hipotecznych; (iv) pożyczek samochodowych; (v) leasingu; (vi) usług finansowych dla klientów indywidualnych;

b) niedopuszczalne jest łączenie w ramach aktywów generujących przepływy środków pieniężnych aktywów należących do różnych kategorii;

c) aktywa generujące przepływy środków pieniężnych, stanowiące zabezpieczenie papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, nie mogą obejmować pożyczek, które:

(i) w momencie emisji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami są kredytami zagrożonymi; lub

(ii) w momencie włączenia do papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami w trakcie okresu trwania tego papieru wartościowego, na przykład poprzez substytucję lub zastąpienie aktywów generujących przepływy środków pieniężnych, są kredytami zagrożonymi; lub

(iii) w dowolnym momencie są kredytami strukturyzowanymi, konsorcjalnymi lub lewarowanymi;

d) dokumenty transakcyjne papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami muszą zawierać postanowienia dotyczące ciągłości obsługi zadłużenia.

2. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, o których mowa w ust. 1, które posiadają dwa ratingi na poziomie co najmniej pojedynczego A ⁽²⁾, podlegają 16 % redukcji wartości.

3. Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, o których mowa w ust. 1, nieposiadające dwóch ratingów na poziomie co najmniej pojedynczego A, podlegają następującym redukcjom wartości: a) papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, których zabezpieczenie stanowią komercyjne kredyty hipoteczne, podlegają 32 % redukcji wartości; oraz b) pozostałe papiery wartościowe zabezpieczone aktywami podlegają 26 % redukcji wartości.

4. Kontrahent nie może przedstawiać jako zabezpieczenia papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, które kwalifikują się zgodnie z ust. 1, jeżeli kontrahent ten albo podmiot trzeci z nim blisko powiązany występuje w odniesieniu do tych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami jako dostawca transakcji zabezpieczającej przed ryzykiem stopy procentowej.

5. KBC mogą przyjmować jako zabezpieczenie operacji polityki pieniężnej Eurosystemu papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, których zabezpieczenie stanowią hipoteczne kredyty mieszkaniowe, kredyty udzielane małym i średnim przedsiębiorstwom lub oba te rodzaje kredytów i które nie spełniają wymogów w zakresie oceny kredytowej określonych w pkt 6.3.2 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 oraz wymogów określonych w ust. 1 lit. a)–d) oraz ust. 4, ale spełniają wszystkie pozostałe kryteria kwalifikacji mające zastosowanie do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami zgodnie z wytycznymi EBC/2011/14 oraz posiadają dwa ratingi na poziomie co najmniej potrójnego B. Takie papiery wartościowe zabezpieczone aktywami muszą być wyemitowane przed dniem 20 czerwca 2012 r. i podlegają 32 % redukcji wartości.

6. Na potrzeby niniejszego artykułu:

1) „hipoteczny kredyt mieszkaniowy” obejmuje, poza kredytem mieszkaniowym zabezpieczonym hipoteką, kredyt

⁽¹⁾ Rating na poziomie „potrójnego B” jest to rating na poziomie co najmniej „Baa3” w klasyfikacji Moody’s, „BBB-” w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor’s lub „BBB” w klasyfikacji DBRS.

⁽²⁾ Rating na poziomie pojedynczego „A” oznacza rating na poziomie co najmniej „A3” w klasyfikacji Moody’s, „A-” w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor’s oraz „AL” w klasyfikacji DBRS.

mieszkaniowy objęty gwarancją (niebędący mieszkaniowym kredytem hipotecznym), jeżeli gwarancja ta jest płatna niezwłocznie po niewykonaniu zobowiązania. Gwarancja taka może być ustalona w różnych formach umownych, w tym w ramach umów ubezpieczenia, o ile jest udzielona przez podmiot z sektora publicznego lub instytucję finansową podlegającą nadzorowi publicznemu. Ocena kredytowa gwaranta na potrzeby takiej gwarancji musi być na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu w trakcie całego okresu trwania transakcji;

- 2) terminy „małe przedsiębiorstwo” i „średnie przedsiębiorstwo” oznaczają podmioty prowadzące działalność gospodarczą, niezależnie od ich formy prawnej, których deklarowana wartość sprzedaży lub – w przypadku gdy podmioty te są częścią skonsolidowanej grupy – deklarowana wartość sprzedaży grupy nie przekracza 50 mln EUR;
- 3) „kredyt zagrożony” oznacza kredyt, w ramach którego spłaty kapitału lub odsetek są przeterminowane o co najmniej 90 dni, a dłużnik znajduje się w stanie niewykonania zobowiązań, zgodnie z definicją zawartą w pkt 44 załącznika VII do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽¹⁾, lub jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że spłata nie będzie dokonana w całości;
- 4) „kredyt strukturyzowany” oznacza strukturę obejmującą podporządkowane należności kredytowe;
- 5) „kredyt konsorcjalny” oznacza kredyt udzielony przez grupę kredytodawców skupionych w konsorcjum kredytowym;
- 6) „kredyt lewarowany” oznacza kredyt udzielony przedsiębiorstwu, które ma już znaczny poziom zadłużenia korporacyjnego, takiego jak finansowanie wykupu lub przejęcia, który to kredyt wykorzystywany jest do nabycia kapitału własnego przedsiębiorstwa, które jest także dłużnikiem w ramach tego kredytu;
- 7) „postanowienia dotyczące ciągłości obsługi zadłużenia” oznaczają postanowienia dokumentacji prawnej papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, które zapewniają, aby niewykonanie zobowiązań przez obsługującego zadłużenie nie prowadziło do przerwania obsługi tego zadłużenia, i które zawierają mechanizmy uruchamiające wyznaczenie zastępczego obsługującego zadłużenie oraz plan działania na wysokim szczeblu, określający kroki operacyjne podejmowane po wyznaczeniu zastępczego obsługującego zadłużenie oraz sposób przekazania zarządzania kredytami.

Artykuł 4

Przyjmowanie określonych dodatkowych należności kredytowych jako zabezpieczenia

1. KBC mogą przyjmować jako zabezpieczenie operacji polityki pieniężnej Eurosystemu należności kredytowe, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji zabezpieczeń Eurosystemu.
2. KBC, które podejmą decyzję o przyjęciu jako zabezpieczenia należności kredytowej zgodnie z ust. 1, ustanawiają w tym celu kryteria kwalifikowania zabezpieczeń i środki kontroli ryzyka poprzez określenie odstępstw od wymogów

określonych w załączniku I do wytycznych EBC/2011/14. Takie kryteria kwalifikowania zabezpieczeń i środki kontroli ryzyka obejmują kryterium, zgodnie z którym należności kredytowe podlegają prawu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę KBC ustanawiający dane kryteria kwalifikowania zabezpieczeń i środki kontroli ryzyka. Takie kryteria kwalifikowania zabezpieczeń i środki kontroli ryzyka podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez Radę Prezesów.

3. W wyjątkowych okolicznościach KBC mogą, po uprzednim zatwierdzeniu przez Radę Prezesów, przyjmować należności kredytowe: a) przy zastosowaniu kryteriów kwalifikowania zabezpieczeń i środków kontroli ryzyka określonych przez inny KBC zgodnie z ust. 1 i 2; lub b) podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż to, w którym siedzibę ma KBC przyjmujący należności kredytowe.

4. Inny KBC może udzielić wsparcia KBC przyjmującemu należności kredytowe zgodnie z ust. 1 tylko w przypadku dwustronnego porozumienia pomiędzy tymi KBC i po uprzednim zatwierdzeniu przez Radę Prezesów.

Artykuł 5

Przyjmowanie określonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo jako zabezpieczenia

1. KBC nie są zobowiązane do przyjmowania jako zabezpieczenia operacji kredytowych Eurosystemu kwalifikowanych niezabezpieczonych obligacji bankowych, które: a) nie spełniają wymogów Eurosystemu w zakresie wysokiej jakości kredytowej; b) zostały wyemitowane przez kontrahentów, którzy je wykorzystują, lub przez podmioty blisko z nimi powiązane; oraz c) są w pełni gwarantowane przez państwo członkowskie: (i) którego ocena kredytowa nie spełnia standardów wysokiej jakości kredytowej Eurosystemu dotyczących emitentów i gwarantów aktywów rynkowych określonych w pkt 6.3.1 i 6.3.2 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14; oraz (ii) które w ocenie Rady Prezesów realizuje program Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego.

2. KBC informują Radę Prezesów o każdym przypadku nieprzyjęcia jako zabezpieczenia papierów wartościowych opisanych w ust. 1.

3. Kontrahenci nie mogą przedstawiać jako zabezpieczenia operacji polityki pieniężnej Eurosystemu niezabezpieczonych obligacji bankowych wyemitowanych przez siebie i gwarantowanych przez organ administracji publicznej kraju Europejskiego Obszaru Gospodarczego uprawniony do nakładania podatków, ani takich obligacji wyemitowanych przez podmioty z nimi blisko powiązane, ponad wartość nominalną takich obligacji już przedstawionych jako zabezpieczenie na dzień 3 lipca 2012 r.

4. W wyjątkowych okolicznościach Rada Prezesów może zdecydować o tymczasowym wyłączeniu stosowania wymogu określonego w ust. 3 na maksymalny okres trzech lat. Do wniosku o wyłączenie dołącza się plan finansowania wskazujący, w jaki sposób kontrahent ubiegający się o wyłączenie stopniowo zaprzestanie własnego wykorzystywania niezabezpieczonych obligacji bankowych gwarantowanych przez państwo, nie później niż trzy lata od zatwierdzenia wyłączenia. Wyłączenia przyznane już od dnia 3 lipca 2012 r. obowiązują do terminu ich odnowienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

Artykuł 6

Przyjmowanie określonych aktywów denominowanych w funtach szterlingach, jenach lub dolarach amerykańskich jako kwalifikowanego zabezpieczenia

1. Denominowane w funtach szterlingach, jenach lub dolarach amerykańskich rynkowe instrumenty dłużne określone w pkt 6.2.1 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14 stanowią kwalifikowane zabezpieczenie operacji polityki pieniężnej Eurosystemu, o ile: a) zostały wyemitowane oraz są rejestrowane/rozliczane w strefie euro; b) ich emitent ma siedzibę na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego; oraz c) spełniają wszystkie pozostałe kryteria kwalifikacji określone w pkt 6.2.1 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14.

2. Do takich rynkowych instrumentów dłużnych Eurosystem stosuje następujące obniżki wartości: a) obniżkę o 16 % w przypadku aktywów denominowanych w funtach szterlingach lub dolarach amerykańskich; oraz b) obniżkę o 26 % w przypadku aktywów denominowanych w jenach.

3. Kwalifikowanym zabezpieczeniem operacji polityki pieniężnej Eurosystemu są także rynkowe instrumenty dłużne opisane w ust. 1, o kuponach powiązanych z jedną stopą rynku pieniężnego waluty, w jakiej są denominowane, lub z indeksem inflacji, niecechujące się złożonymi strukturami, takimi jak „discrete range”, „range accrual” lub „ratchet” lub innymi podobnymi złożonymi strukturami w odniesieniu do danego kraju.

4. Po uzyskaniu zgody Rady Prezesów EBC może opublikować na swojej stronie internetowej pod adresem www.ecb.europa.eu wykaz innych akceptowanych referencyjnych stóp procentowych walut obcych, poza tymi, o których mowa w ust. 3.

5. Do aktywów rynkowych denominowanych w walutach obcych stosuje się wyłącznie art. 1, 3, 5, 6 i 8 niniejszych wytycznych.

Artykuł 7

Zawieszenie stosowania wymogów w zakresie jakości kredytowej w odniesieniu do określonych instrumentów rynkowych

1. Zawiesza się stosowanie minimalnych wymogów Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej określonych w zasadach oceny jakości kredytowej Eurosystemu dotyczących aktywów rynkowych, zawartych w pkt 6.3.2 załącznika I do wytycznych EBC/2011/14, zgodnie z postanowieniami ust. 2.

2. Wymogi Eurosystemu w zakresie jakości kredytowej nie mają zastosowania do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez rządy centralne państw członkowskich strefy euro w ramach programu Unii Europejskiej/Międzynarodowego Funduszu Walutowego, chyba że Rada Prezesów zdecyduje, że dane państwo członkowskie nie spełnia warunków udzielenia wsparcia finansowego lub warunków programu makroekonomicznego.

3. Rynkowe instrumenty dłużne emitowane lub w pełni gwarantowane przez rząd centralny Republiki Greckiej podlegają określonym redukcjom wartości, wskazanym w załączniku I do niniejszych wytycznych.

Artykuł 8

Skuteczność, wdrożenie i stosowanie

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem 22 marca 2013 r.

2. KBC podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami art. 5, art. 6 ust. 3–5 i art. 7 oraz stosują niniejsze wytyczne od dnia 3 maja 2013 r. Najpóźniej do dnia 19 kwietnia 2013 r. KBC powiadamiają EBC o treści aktów prawnych i innych czynnościach związanych z tymi środkami.

3. Artykuł 5 stosuje się do dnia 28 lutego 2015 r.

Artykuł 9

Zmiana wytycznych EBC/2007/9

W części 5 załącznika III akapit poniżej tabeli 2 otrzymuje brzmienie:

„Obliczanie wysokości odliczeń ryczałtowych dla celów kontrolnych (R6):

Odliczenie ryczałtowe: odliczenie stosuje się do każdej instytucji kredytowej. Każda instytucja kredytowa odejmuje maksymalną kwotę ryczałtu, którego celem jest zmniejszenie kosztów administracyjnych zarządzania małą rezerwą obowiązkową. Jeżeli [podstawa naliczania rezerwy × wskaźnik rezerwy] jest mniejsze niż 100 000 EUR, odliczenie ryczałtowe wynosi [podstawa naliczania rezerwy × wskaźnik rezerwy]. Jeżeli [podstawa naliczania rezerwy × wskaźnik rezerwy] jest większe lub równe 100 000 EUR, odliczenie ryczałtowe wynosi 100 000 EUR. Instytucje, którym umożliwiono przekazywanie danych statystycznych dotyczących skonsolidowanej podstawy naliczania rezerwy jako grupie (jak wskazano w załączniku III, część 2 sekcja 1 rozporządzenia (WE) nr 25/2009 (EBC/2008/32)), utrzymują rezerwę obowiązkową poprzez jedną z instytucji w grupie, która działa jako pośrednik wyłącznie na rzecz tych instytucji. Zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 12 września 2003 r. dotyczącego stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) (*) w przypadku takim tylko grupa jako całość jest uprawniona do dokonania odliczenia ryczałtowego.

Rezerwę obowiązkową (lub »rezerwę wymaganą«) nalicza się w następujący sposób:

Rezerwa obowiązkowa (lub »rezerwa wymagana«) = podstawa naliczania rezerwy × wskaźnik rezerwy – odliczenie ryczałtowe

Wskaźnik rezerwy stosuje się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).

(*) Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.”

*Artykuł 10***Utrata mocy obowiązującej**

1. Z dniem 3 maja 2013 r. tracą moc wytyczne EBC/2012/18.
2. Odniesienia do wytycznych EBC/2012/18 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszych wytycznych i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

*Artykuł 11***Adresaci**

Niniejsze wytyczne skierowane są do wszystkich banków centralnych Eurosystemu.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 20 marca 2013 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz redukcji wartości mający zastosowanie do rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką

Greckie obligacje skarbowe (GGBs)	Klasa zapadalności	Redukcje wartości mające zastosowanie do instrumentów z kuponem o stałym oprocentowaniu i o zmiennym oprocentowaniu	Redukcje wartości mające zastosowanie do instrumentów zerokuponowych
	0–1	15,0	15,0
	1–3	33,0	35,5
	3–5	45,0	48,5
	5–7	54,0	58,5
	7–10	56,0	62,0
	> 10	57,0	71,0
Obligacje banków gwarantowane przez państwo (GGBs) i obligacje przedsiębiorstw niefinansowych gwarantowane przez państwo	Klasa zapadalności	Redukcje wartości mające zastosowanie do instrumentów z kuponem o stałym oprocentowaniu i o zmiennym oprocentowaniu	Redukcje wartości mające zastosowanie do instrumentów zerokuponowych
	0–1	23,0	23,0
	1–3	42,5	45,0
	3–5	55,5	59,0
	5–7	64,5	69,5
	7–10	67,0	72,5
	> 10	67,5	81,0

ZAŁĄCZNIK II

WYTYCZNE, KTÓRE UTRACIŁY MOC, WRAZ Z LISTĄ KOLEJNYCH ZMIAN

Wytyczne EBC/2012/18 (Dz.U. L 218 z 15.8.2012, s. 20)

Wytyczne EBC/2012/23 (Dz.U. L 284 z 17.10.2012, s. 14)

Wytyczne EBC/2013/2 (Dz.U. L 34 z 5.2.2013, s. 18)

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Wytyczne EBC/2012/18	Niniejsze wytyczne
Art. 1–5	Art. 1–5
Art. 5a	Art. 6 ust. 1 i 2
Art. 6	Art. 7
Art. 7	Art. 8
—	Art. 9
Art. 8	Art. 7
Art. 9	Art. 10
Decyzja EBC/2011/4	Niniejsze wytyczne
Art. 2 i 3	Art. 7
Decyzja EBC/2011/10	Niniejsze wytyczne
Art. 2 i 3	Art. 7
Decyzja EBC/2012/32	Niniejsze wytyczne
Art. 2 i 3	Art. 7
Decyzja EBC/2012/34	Niniejsze wytyczne
Art. 1 i 2	Art. 6 ust. 3 i 4

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL